

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске, Бања Лука, Вељка Млађеновића бб Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341 E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org sgrs.oglasni@slglasnik.org sgrs.finansije@slglasnik.org sgrs.online@slglasnik.org	Уторак, 22. јануар 2013. године БАЊА ЛУКА Број 2 Год. XXII www.slglasnik.org	Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука 555-007-00001332-44 НЛБ Развојна банка а.д. Бања Лука 562-099-00004292-34 Sberbank а.д. Бања Лука 567-162-10000010-81 UniCredit Bank а.д. Бања Лука 551-001-00029639-61 Комерцијална банка а.д. Бања Лука 571-010-00001043-39 Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука 552-030-00026976-18
---	---	---

35

II - ОРГАНИ ВЈЕШТАЧЕЊА

На основу члана 124. став 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", број 134/11) и члана 43. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на сједници од 27. децембра 2012. године, донијела је

УРЕДБУ

О МЕДИЦИНСКОМ ВЈЕШТАЧЕЊУ У ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овом уредбом уређују се медицинско вјештачење и поступак медицинског вјештачења у пензијском и инвалидском осигурању и друга питања битна за медицинско вјештачење у пензијском и инвалидском осигурању.

Члан 2.

(1) Под медицинским вјештачењем у пензијском и инвалидском осигурању (у даљем тексту: вјештачење) подразумева се оцјењивање радне способности, односно утврђивање инвалидности осигураника и неспособности члана породице у смислу Закона, као услова за остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања, као и све друге врсте оцјена које орган вјештачења утврђује у складу са законом и овом уредбом.

(2) О утврђеној радној способности, односно инвалидности, као и за све друге врсте вјештачења орган вјештачења даје налаз, оцјену и мишљење.

Члан 3.

(1) Вјештачење се врши у Фонду за пензијско и инвалидско осигурање Републике Српске (у даљем тексту: Фонд).

(2) Приликом вјештачења, орган вјештачења је обавезан да обезбједи поштовање личности, достојанства и чување тајности података лица за које се вјештачење врши.

(3) Вјештачењу не могу присуствовати трећа лица, осим лица на стручном образовању у области здравствене дјелатности.

(4) Изузетно од става 3. овог члана, ако то захтијева здравствено стање лица за које се вјештачење врши, вјештачењу може присуствовати пратилац тог лица.

Члан 4.

(1) Органи вјештачења су стручни органи Фонда који врше вјештачење по захтјевима органа Фонда за рјешавање о правима из пензијског и инвалидског осигурања (у даљем тексту: органи рјешавања) у првом и другом степену.

(2) Органи вјештачења су:

- а) орган вјештачења у првом степену,
- б) орган вјештачења у другом степену и
- в) орган за ревизију.

(3) Органи вјештачења се организују у Фонду и дио су јединствене стручне службе Фонда.

(4) Организација и начин рада, као и број извршилаца у органима вјештачења уређује се Статутом и Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији Фонда.

Члан 5.

Вјештаци у органима вјештачења у првом и другом степену и вјештаци у органу за ревизију су доктори медицине специјалисти - медицине рада, породичне медицине, интерне медицине, психијатрије, неурологије, хирургије, физикалне медицине и рехабилитације и других специјалности клиничке медицине, са најмање пет година радног искуства у својој специјалности и са лиценцом Коморе доктора медицине Републике Српске.

Члан 6.

(1) Вјештаци су радници Фонда, које у радни однос прима директор Фонда након спроведеног поступка јавне конкуренције и прибављене сагласности министра надлежног за здравствену заштиту.

(2) Директор Фонда формира комисију у чијем су саставу вјештаци органа вјештачења, која има задатак да, након што спроведе поступак јавне конкуренције, предложи кандидате за пријем у радни однос.

(3) Вјештаци у првом и другом степену и вјештаци у ревизији обавезни су да се прије почетка самосталног рада у Фонду, под контролом руководиоца органа вјештачења, упознају с прописима, мјерилима и критеријумима медицинске струке у поступку вјештачења, те начином одвијања поступка и рада на пословима вјештачења.

(4) Орган вјештачења је самосталан у вршењу вјештачења у оквиру овлашћења, права и дужности утврђених овом уредбом.

(5) Вјештаци у првом и другом степену и вјештаци у ревизији су обавезни да прате савремена медицинска достигнућа и да се континуирано стручно оспособљавају према плану и програму руководиоца органа вјештачења, као и да активно сарађују, информативно и едукативно, са здравственим установама које учествују у поступку вјештачења.

(6) Вјештаци у првом и другом степену и вјештаци у ревизији не могу да раде у здравственој дјелатности на пословима дијагностике и давања налаза који могу служити за вјештачење.

III - ПОСТУПАК ВЈЕШТАЧЕЊА

1. Покретање поступка

Члан 7.

(1) Орган рјешавања у првом степену подноси органу вјештачења у првом степену захтјев о предмету вјештачења за лице које је поднијело захтјев за остваривање права (у даљем тексту: подносилац захтјева).

(2) Подносилац захтјева је и послодавац који подноси захтјев за оцјењивање радне способности, односно утврђивање инвалидности за запосленог радника.

(3) Послодавац може да поднесе захтјев за вјештачење из става 2. овог члана само ако је извјештајем овлашћене здравствене установе медицине рада, након непосредног прегледа радника, утврђено да постоје патолошка стања или оштећења здравља која представљају контраиндикацију за рад.

(4) Када се вјештачење врши по захтјеву послодавца, након пријема налаза, оцјене и мишљења органа вјештачења, првостепени орган рјешавања обавјештава послодавца и радника о резултатима оцјењивања радне способности радника и ако инвалидност постоји, о датуму настанка и узроку инвалидности као и о правима по основу инвалидности у складу са Законом.

(5) У захтјеву за вјештачење орган рјешавања у првом степену прецизно наводи шта захтјева од органа вјештачења.

Члан 8.

(1) Уз захтјев за вјештачење радне способности орган рјешавања у првом степену доставља сљедећу документацију:

а) захтјев за остваривање права,

б) Образац П-1 - Преглед података о подносиоцу захтјева неопходних за вјештачење (у даљем тексту: Образац П-1),

в) Образац П-2 - Извјештај доктора породичне медицине о здравственом стању подносиоца захтјева (у даљем тексту: Образац П-2) са комплетном медицинском документацијом у складу са чланом 35. ове уредбе,

г) Образац П-3 - Преглед података о радном мјесту (у даљем тексту: Образац П-3), уз захтјев за остваривање права по основу инвалидности и уз захтјев послодавца у складу са чланом 7. став 2. ове уредбе.

(2) Обрасци П-1, П-2 и П-3 налазе се у Прилогу 2. ове уредбе, који чини њен саставни дио.

Члан 9.

Податке у Образац П-1 уноси надлежна пословница Фонда, а обавезни су лични подаци о осигуранику и подносиоцу захтјева, статус осигурања подносиоца захтјева, податак о испуњености услова за остваривање права у погледу стажа осигурања, односно пензијског стажа, подаци о ранијим вјештачењима по захтјевима за остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања.

Члан 10.

(1) Уколико сматра да су исцрпљене све дијагностичко-терапијске могућности, а дошло је до трајних оштећења функција организма осигураника, као и у случају када привремена неспособност за рад осигураника траје годину

дана и прогностички се не очекује побољшање, доктор породичне медицине може да предложи осигуранику да поднесе захтјев за остваривање права.

(2) Доктор породичне медицине попуњава Образац П-2, након што му подносилац захтјева за остваривање права достави Образац П-1.

(3) Када се захтјев односи на право по основу инвалидности, подносилац захтјева доставља и Образац П-3.

(4) Доктор породичне медицине на Обрасцу П-2 даје свој извјештај о здравственом стању подносиоца захтјева, који обавезно садржи: личне податке о осигуранику и подносиоцу захтјева, здравствену и радну анамнезу подносиоца захтјева, преглед медицинске документације, статус (физикални и психички), дијагнозу, податке о почетку, начину и трајању лијечења, податке о трајању привремене неспособности за рад и податке о успјешности лијечења, те да ли је испитивање и лијечење завршено, тј. да ли су исцрпљене све дијагностичко-терапијске могућности и да ли се даљим мјерама лијечења и рехабилитације може постићи побољшање здравственог стања.

(5) За подносиоца захтјева, који према подацима из Обрасца П-3 има повећан ризик на радном мјесту или подлијеже посебним правилницима о здравственој способности за запошљавање и рад, послодавац обавезно доставља извјештај о резултатима обављених превентивних прегледа (претходних, периодичних, ванредних), а породични доктор прибавља налаз овлашћене установе медицине рада о стању анатомско-функционалних оштећења подносиоца захтјева у односу на постојећи ризик.

(6) Образац П-2 треба да буде попуњен штампано или електронски, овјерен печатом здравствене установе, печатом и потписом доктора породичне медицине, те да садржи сагласност љекарске комисије Завода за медицину рада и спорта Републике Српске (у даљем тексту: Комисија) о комплетности документације у складу са овом уредбом и постојању индикација за оцјењивање радне способности.

(7) Сви медицински налази који се прилажу уз Образац П-2 треба да буду писани штампано или електронски - читко на прописаним обрасцима са садржајем и шифрама дијагноза болести и повреда у складу са правилником који уређује вођење евиденција у здравственим установама.

Члан 11.

(1) Податке у Образац П-3 уноси послодавац код кога је осигураник запослен или код кога је био запослен прије престанка осигурања, а обавезни су лични подаци о осигуранику, радном мјесту на коме ради или је радио, опис технолошког и радног процеса, опис средстава за рад и средстава и опреме за заштиту на раду, опасности и штетности на радном мјесту, процјена ризика, односно врсте и интензитета ризика, које садржи акт о процјени ризика.

(2) Уколико је послодавац код кога је подносилац захтјева био запослен престао да послује и ако нема правног сљедбеника који се бави истом дјелатношћу, Образац П-3 попуњава орган Фонда овлашћен за рјешавање о правима из пензијског и инвалидског осигурања, користећи податке из матичне евиденције.

Члан 12.

(1) Ако се захтјев подносиоца односи на право по основу инвалидности, сагласност на Образац П-2 и Образац П-3 даје Комисија.

(2) Комисија провјерава формалну исправност и потпуност медицинске и радне документације и њену усклађеност с одредбама ове уредбе, као и постојање индикација за оцјењивање радне способности.

(3) Уколико утврди да је документација ваљана, комплетна и довољна за вјештачење и да постоје индикације за оцјењивање радне способности, Комисија даје сагласност на обрасце П-2 и П-3.

(4) Уколико Образац П-2 и приложена документација нису у складу са овом уредбом, Комисија констатује утврђене недостатке на Обрасцу П-2 и Образац са документацијом враћа доктору породичне медицине на комплетирање.

(5) Уколико не постоје индикације за оцјењивање радне способности, Комисија враћа документацију доктору породичне медицине, који о томе обавјештава подносиоца захтјева.

(6) Уколико Образац П-3 и приложена документација нису у складу са овом уредбом, Комисија констатује утврђене недостатке на Обрасцу П-3 и образац са документацијом враћа послодавцу или Фонду на комплетирање.

(7) Уколико подносилац захтјева не отклони недостатке утврђене на обрасцима П-2 и/или П-3 и инсистира на даљем поступку или уколико инсистира на даљем вођењу поступка иако је утврђено да не постоје индикације за оцјењивање радне способности, сам сноси трошкове вјештачења.

(8) Уколико се у поступку вјештачења у смислу става 7. овог члана утврди инвалидност као основ за остваривање права, Фонд ће подносиоцу захтјева рефундирати трошкове поступка.

2. Рад органа вјештачења у првом степену

Члан 13.

(1) По пријему захтјева за вјештачење с комплетираном документацијом, вјештак органа вјештачења у првом степену у року од осам дана од пријема, утврђује изворност, оригиналност и комплетност медицинске и радне документације неопходне за вјештачење у складу с чланом 35. ове уредбе.

(2) Уколико вјештак органа вјештачења у првом степену утврди да медицинска и радна документација није комплетирана у складу са овом уредбом или да није довољна за вјештачење, утврђене недостатке уноси у Образац П-4 - Комплетирање документације (у даљем тексту: Образац П-4), препоручује начин отклањања утврђених недостатака и предмет доставља органу рјешавања у првом степену.

(3) Орган рјешавања у првом степену доставља Образац П-4, са одговарајућом документацијом, доктору породичне медицине и/или послодавцу, у зависности ко је надлежан да отклони утврђене недостатке.

(4) Доктор породичне медицине и послодавац обавезни су да комплетирају медицинску и радну документацију према препорукама вјештака органа вјештачења.

(5) Допуњену медицинску документацију, по препоруци вјештака, доктор породичне медицине евидентира на Обрасцу П-2, прилаже је уз образац и доставља органу рјешавања у првом степену, који је просљеђује органу вјештачења у првом степену.

(6) Допуњену радну документацију, по препоруци вјештака, послодавац евидентира на Обрасцу П-3, прилаже је уз образац и доставља органу рјешавања у првом степену, који је просљеђује органу вјештачења у првом степену.

(7) Уколико подносилац захтјева одбије да отклони недостатке који се односе на медицинску документацију на које је указао доктор породичне медицине и инсистира на даљем поступку или уколико инсистира на даљем вођењу поступка, иако је утврђено да не постоје индикације за оцјењивање радне способности, доктор породичне медицине то евидентира на Обрасцу П-2 и поново упућује документацију органу рјешавања у првом степену, који је просљеђује органу вјештачења у првом степену.

(8) У случају из става 7. овог члана подносилац захтјева сам сноси трошкове вјештачења.

(9) Уколико се подносиоцу захтјева у поступку вјештачења у складу са ставом 7. овог члана утврди инвалидност као основ за остваривање права за које је поднио захтјев, трошкове вјештачења Фонд рефундира подносиоцу.

(10) Образац П-4 налази се у Прилогу 2. ове уредбе.

Члан 14.

Вјештачење у првом степену врши вјештак појединац (у даљем тексту: вјештак у првостепеном поступку) у року од 30 дана од дана када орган вјештачења у првом степену заприми захтјев за вјештачење са комплетном медицинском и радном документацијом.

Члан 15.

(1) Прије почетка вјештачења, вјештак у првостепеном поступку утврђује идентитет увидом у личну карту или пасош подносиоца захтјева.

(2) Вјештак у првостепеном поступку врши вјештачење на основу обавезног непосредног прегледа подносиоца захтјева и анализе медицинске документације из члана 35. ове уредбе и радне документације.

(3) Преглед обухвата анамнезу, објективни налаз по системима и органима, укључујући и психички статус, детаљни налаз основног обољења и обољења од утицаја на инвалидност, утврђује релевантност медицинске и радне документације, утврђује основну дијагнозу, дијагнозе од утицаја на инвалидност и споредне дијагнозе.

(4) Изузетно од става 2. овог члана, вјештак у првостепеном поступку врши вјештачење само на основу медицинске и радне документације:

а) у случају смрти подносиоца захтјева,

б) у случају када је документација достављена од иностраног носиоца осигурања који је извршио преглед и дао налаз, оцјену и мишљење о радној способности осигураника примјеном међународног уговора о социјалном осигурању и

в) у изузетним случајевима (малигна обољења, неуромускуларне болести и друге болести у инфарктном стању) када се подносилац захтјева налази дуже вријеме на лијечењу у стационарној здравственој установи.

(5) Изузетно од члана 3. став 1, када за то постоје оправдани разлози, вјештак у првостепеном поступку може извршити преглед подносиоца захтјева у стану, стационарној установи (болнице, геријатријски центри), установи затворског типа и слично.

Члан 16.

(1) Након извршеног вјештачења, вјештак у првостепеном поступку даје налаз, оцјену и мишљење на Обрасцу НОМ-1 - Налаз, оцјена и мишљење органа вјештачења у првом степену (у даљем тексту: Образац НОМ-1), који обавезно садржи: личне податке о осигуранику и подносиоцу захтјева, стручној спреми, радном мјесту; анамнезу; податке о медицинској документацији, радној документацији, објективном физикалном и психичком статусу; утврђене дијагнозе болести са одговарајућом шифром; оцјену радне способности с образложењем; датум настанка и узрок инвалидности; мишљење о потреби контролног прегледа и о року контролног прегледа код утврђене инвалидности са смањеном радном способношћу; постојање тјелесног оштећења, проценат, датум настанка и узрок тјелесног оштећења.

(2) Уколико постоји више узрока инвалидности, оцјењује се у процентима удио сваког узрока инвалидности у укупној инвалидности.

(3) Код утврђивања тјелесног оштећења, када постоји више узрока, потребно је оцијенити свако тјелесно оштећење појединачно у процентима и удио сваког појединачног тјелесног оштећења у укупном тјелесном оштећењу.

(4) Налазом, оцјеном и мишљењем вјештак у првостепеном поступку може да утврди да:

а) лијечење није завршено,

б) испитивање није завршено - само у случајевима када је настала промјена здравственог стања од дана подношења захтјева за остваривање права до дана вјештачења,

в) испитивање и лијечење није завршено,

г) инвалидност не постоји,

д) постоји инвалидност - смањена радна способност у смислу члана 49. став 2. Закона, без преквалификације или доквалификације,

ђ) постоји инвалидност - смањена радна способност у смислу члана 49. став 2. Закона, са преквалификацијом или доквалификацијом,

е) постоји инвалидност - губитак радне способности у смислу члана 49. став 3. Закона,

ж) постоји инвалидност - потпуна неспособност за обављање пољопривредне дјелатности у смислу члана 49. став 5. Закона,

з) постоји инвалидност - потпуна неспособност за привређивање у смислу члана 49. став 7. Закона,

и) постоји инвалидност - неспособност за самосталан живот и рад у смислу члана 74. став 7. Закона,

ј) постоји тјелесно оштећење,

к) постоји опасност од настанка инвалидности у смислу члана 55. став 5. Закона,

л) постоји инвалидност лица из члана 37. став 1. Закона због повреде задобијене за вријеме вршења војне дужности у околностима оружаних сукоба или због болести тог лица која је узрочно-последично повезана са тим околностима,

љ) постоји узрочно-последична веза између смрти лица из члана 37. став 1. Закона и рањавања тог лица за вријеме вршења војне дужности у околностима оружаних сукоба или због болести настале вршењем те дужности.

(5) Образац НОМ-1 налази се у Прилогу 2. ове уредбе.

Члан 17.

(1) Вјештак у првостепеном поступку даје оцјену "лијечење није завршено", "испитивање није завршено" или "испитивање и лијечење није завршено" када утврди да:

а) лијечење није завршено, а према прогнози болести нису исцрпљене све могућности лијечења и медицинске рехабилитације, односно када се процијени да се даљим лијечењем и медицинском рехабилитацијом може успоставити радна способност,

б) лијечење није завршено јер је осигураник више од годину дана привремено неспособан за рад, а даљим лијечењем се очекује побољшање здравственог стања и успостављање радне способности,

в) испитивање није завршено јер је утврђено да је дошло до нових промјена здравственог стања осигураника од дана подношења захтјева за остваривање права до дана вјештачења,

г) испитивање и лијечење није завршено у случајевима контролног прегледа осигураника са смањеном радном способношћу јер је утврђено да су настале промјене у здравственом стању које се морају испитати и лијечити.

(2) Када вјештак у првостепеном поступку даје оцјену радне способности да лијечење није завршено, испитивање није завршено или испитивање и лијечење није завршено, обавезан је да образложи разлоге за такву оцјену, те да препоручи начин даљег лијечења, испитивања и медицинске рехабилитације.

Члан 18.

Када вјештак у првостепеном поступку даје налаз, оцјену и мишљење о радној способности осигураника да постоји инвалидност - смањена радна способност, обавезан је да оцијени у којим условима осигураник не може да ради и које захтјеве у оквиру стручне спреме и радне способности стечене радом, због оштећења анатомско-физиолошких функција и/или психофизичких функција, осигураник не може да задовољи у пуном радном времену са или без преквалификације или доквалификације, односно треба да оцијени да осигураник може да обавља оне послове у оквиру своје стручне спреме и радне способности стечене радом са или без преквалификације или доквалификације на којима не постоје утврђене контраиндикације.

Члан 19.

Вјештак у првостепеном поступку у вези са истим захтјевом не може бити вјештак у другостепеном поступку, а ни вјештак органа за ревизију.

Члан 20.

(1) Када се утврди да постоји инвалидност - смањена радна способност у смислу члана 49. став 2. Закона, вјештак у првостепеном поступку даје мишљење о потреби обавезног контролног прегледа на Обрасцу НОМ-1.

(2) Обавезни контролни преглед се одређује лицима испод 50 година старости који болују од болести или повреда код којих се може очекивати промјена у здравственом стању, најкасније у року од три године од дана утврђивања инвалидности.

(3) Обавезни контролни преглед врши вјештак у првостепеном поступку који није вршио вјештачење у вези са истим захтјевом.

(4) Обавезни контролни преглед вјештак у првостепеном поступку врши на основу непосредног прегледа осигураника, медицинске и радне документације у предмету на основу које је извршено вјештачење, као и на основу медицинске документације настале након утврђивања инвалидности - смањене радне способности.

(5) Уколико у оквиру обавезног контролног прегледа, клиничким прегледом утврди промјене у здравственом стању, а подносилац захтјева нема одговарајуће медицинске документације настале након утврђивања инвалидности, вјештак у првостепеном поступку ће на Обрасцу НОМ-1 затражити да доктор породичне медицине употпуни документацију у складу с овом уредбом.

3. Рад органа вјештачења у другом степену

Члан 21.

Вјештачење у другостепеном органу врши се у складу са одредбама ове уредбе које се односе на рад органа вјештачења у првом степену, ако одредбама ове уредбе није другачије прописано.

Члан 22.

(1) Уколико је на рјешење првостепеног органа рјешавања по захтјеву за остваривање права уложена жалба којом се оспорава налаз, оцјена и мишљење органа вјештачења у првом степену, орган рјешавања у другом степену доставља другостепеном органу вјештачења захтјев за утврђивање правилности налаза, оцјене и мишљења органа вјештачења у првом степену.

(2) У захтјеву за утврђивање правилности налаза, оцјене и мишљења органа вјештачења у првостепеном поступку, орган рјешавања у другом степену указује на посебна питања и околности о којима орган вјештачења у другом степену треба да се изјасни.

Члан 23.

(1) Вјештачење у другом степену врши вјештак појединач (у даљем тексту: вјештак у другостепеном поступку) у року од 15 дана од дана када орган вјештачења у другом степену заприми захтјев за утврђивање правилности налаза, оцјене и мишљења органа вјештачења у првом степену.

(2) Вјештак у другостепеном поступку вјештачи на основу медицинске, а када је у питању оцјењивање радне способности и радне документације, коришћене у првостепеном вјештачењу, као и медицинске и радне документације достављене уз жалбу на рјешење првостепеног органа рјешавања, а која је настала прије првостепеног вјештачења.

(3) Уколико вјештак у другостепеном поступку на основу разматрања медицинске и радне документације оцијени да је то неопходно, може захтијевати непосредни преглед подносиоца захтјева.

Члан 24.

(1) Након извршеног вјештачења, вјештак у другостепеном поступку даје налаз, оцјену и мишљење на Обрасцу НОМ-2 - Налаз, оцјена и мишљење органа вјештачења у другом степену (у даљем тексту: Образац НОМ-2).

(2) Образац НОМ-2 садржи: личне податке о осигураннику и подносиоцу захтјева, стручној спреми, радном мјесту; податке о резултату вјештачења који је дао првостепе-

ни орган вјештачења, битне приговоре на првостепено вјештачење; медицинску документацију приложују уз жалбу, налаз, дијагнозу болести са одговарајућом шифром; мишљење са образложењем о резултату вјештачења које је дао првостепени орган вјештачења; резултат вјештачења другостепеног органа с образложењем, а код утврђивања инвалидности и датум настанка и узрок инвалидности, постојање тјелесног оштећења, те мишљење о потреби контролног прегледа код утврђивања инвалидности са смањеном радном способношћу.

(3) Образац НОМ-2 налази се у Прилогу 2. ове уредбе.

Члан 25.

(1) Вјештак у другостепеном поступку својим налазом, оцјеном и мишљењем може налаз, оцјену и мишљење органа вјештачења у првом степену потврдити, потпуно или дјелимично измијенити или вратити на допуну и поновну оцјену радне способности.

(2) Вјештак у другостепеном поступку својим налазом, оцјеном и мишљењем може вратити на поновну оцјењивање налаз, оцјену и мишљење органу вјештачења у првом степену када утврди да су засновани на непотпуној медицинској и/или радној документацији, уз образложење и упутства за отклањање уочених недостатака.

(3) Вјештак у другостепеном поступку може измијенити налаз, оцјену и мишљење вјештака у првостепеном поступку и донијети коначну оцјену, само након непосредног прегледа подносиоца захтјева.

(4) Уколико вјештак у другостепеном поступку измијени налаз, оцјену и мишљење вјештака у првостепеном поступку, један примјерак доставља руководиоцу органа вјештачења у првом степену.

Члан 26.

Вјештак у другостепеном поступку у вези са истим захтјевом не може бити вјештак органа за ревизију.

4. Рад органа за ревизију

Члан 27.

(1) Налаз, оцјена и мишљење органа вјештачења у првом или другом степену на основу кога се остварује право из пензијског и инвалидског осигурања у складу са Законом или примјеном међународних уговора о социјалном осигурању, прије доношења рјешења о праву, подлијеже провјери основаности и правилности (у даљем тексту: ревизија) од стране органа за ревизију.

(2) Рок за вршење ревизије је 15 дана од дана давања налаза, оцјене и мишљења органа вјештачења.

Члан 28.

(1) Ревизију налаза, оцјене и мишљења из члана 27. став 1. ове уредбе обављају два вјештака органа за ревизију.

(2) Вјештак у ревизији врши ревизију на основу медицинске и радне документације у предмету, а изузетно на основу непосредног прегледа подносиоца захтјева.

(3) Вјештак који је вршио ревизију налаза, оцјене и мишљења вјештака у првостепеном поступку не може вршити ревизију налаза, оцјене и мишљења вјештака у другостепеном поступку, у вези са истим захтјевом.

Члан 29.

(1) Након извршене ревизије, вјештаци у ревизији консензусом дају своју оцјену и мишљење на Обрасцу ОМР - Оцјена и мишљење органа за ревизију (у даљем тексту: Образац ОМР) о налазу, оцјени и мишљењу органа вјештачења са образложењем.

(2) У вршењу ревизије налаза, оцјене и мишљења органа вјештачења, вјештаци који врше ревизију могу дати сагласност или примједбу.

(3) Уколико су вјештаци органа за ревизију дали примједбу на налаз, оцјену и мишљење, обавезни су да укажу на уочене недостатке у вјештачењу и дају упутство за њихово отклањање.

(4) Уколико су вјештаци дали примједбу, враћају предмет вјештаку који је дао налаз, оцјену и мишљење који у року од три дана од дана достављања предмета даје нови налаз, оцјену и мишљење.

(5) Вјештак који је дао налаз, оцјену и мишљење поступа по упутствима ревизије.

(6) Образац ОМР налази се у Прилогу 2. ове уредбе.

Члан 30.

(1) У случајевима када се не постигне консензус у органу за ревизију, када вјештак у првостепеном или другостепеном органу вјештачења не може да прихвати оцјену и мишљење органа за ревизију, као и у посебно сложеним случајевима вјештачења, образује се конзилијум састављен од најмање три еминентна доктора медицине, спољна сарадника одговарајуће струке, зависно од природе случаја.

(2) О потреби образовања, саставу и начину рада конзилијума, одлучује руководилац службе вјештачења.

(3) Мишљење конзилијума је обавезујуће за вјештака који је вршио вјештачење као и за ревизију.

IV - МЕДИЦИНСКА ДОКУМЕНТАЦИЈА НЕОПХОДНА ЗА ВЈЕШТАЧЕЊЕ

Члан 31.

(1) Под медицинском документацијом подразумијева се медицинска документација здравствених установа издата на обрасцима за вођење евиденција у области здравства и медицинска документација у складу са одредбама међународних уговора о социјалном осигурању.

(2) Медицинска документација у смислу става 1. овог члана обухвата:

а) отпусна писма која морају садржавати податке о свим налазима и извршеним прегледима, утврђеним дијагнозама, начину и току лијечења, закључак о анатомско-функционалним оштећењима и прогнози,

б) специјалистичке налазе на прописаним обрасцима, у којима осим утврђене дијагнозе, морају бити описане и анатомске и функционалне промјене утврђене приликом специјалистичког прегледа,

в) дијагностичке тестове и

г) лабораторијске налазе.

Члан 32.

(1) Медицинска документација потребна за верификацију дијагнозе основне болести и повреде мора да садржи податке о:

а) почетку и узроку болести, односно узроку и околностима под којима је повреда настала,

б) току лијечења (амбулантно и стационарно) са знаком дана почетка лијечења, дијагнозама, резултатима лијечења,

в) току медицинске рехабилитације (установа у којој је спроведена, период, успјешност рехабилитације) и

г) садашњем здравственом стању, а посебно податке о врсти анатомског оштећења, функционалном оштећењу и прогнози болести.

(2) Медицинска документација потребна за верификацију других болести које утичу на инвалидност треба да докаже садашње стање анатомског и функционалног оштећења, као и медицинска документација, односно контролни налази о верификацији садашњег стања, не може да буде старија од шест мјесеци, осим за повреде, операције и стања која су раније настала.

(3) За споредне болести које не утичу на инвалидност довољна је затечена медицинска документација која верификује дијагнозу.

Члан 33.

(1) За утврђивање инвалидности чији је узрок професионална болест, поред медицинске документације у складу са чл. 31. и 32. ове уредбе, неопходна је и експертиза Завода за медицину рада, која потврђује да је професионална болест утврђена у складу са правилником који уређује листу професионалних болести и по методологији за утврђивање професионалних болести.

(2) За утврђивање инвалидности чији је узрок повреда на раду, поред медицинске документације у складу са чл. 31. и 32. ове уредбе, неопходна је и одговарајућа документација која потврђује околности повређивања, природу повреде, датум настанка и лијечење непосредно након повреде и Извјештај о повреди на раду.

(3) Уколико је обављање одређене професије условљено посебним психофизичким способностима, у складу са прописом који регулише претходне и периодичне љекарске прегледе радника који раде на радним мјестима са повећаним ризиком и прописом о посебним здравственим способностима у одређеним дјелатностима и занимањима (возачи друмског, жељезничког, ваздушног и поморског саобраћаја, лица са посебним овлашћењима и ношењем оружја, лица изложена јонизујућем зрачењу, вагросаци и други), за вјештачење је неопходан консултативни налаз овлашћене установе за медицину рада, на основу кога се може утврдити стање одговарајућих психофизичких способности за обављање тих послова.

Члан 34.

Медицинска документација потребна за верификацију дијагнозе основне болести и медицинска документација потребна за верификацију других болести које утичу на инвалидност, коју осигураник подноси доктору породичне медицине ради попуњавања Обрасца П-2, мора бити изворна и оригинална.

Члан 35.

(1) Листа обавезне медицинске документације за вјештачење и верификацију дијагноза које утичу на инвалидност налази се у Прилогу 1. ове уредбе и чини њен саставни дио.

(2) Листа обавезне медицинске документације из става 1. овог члана биће иновирана сваких пет година.

V - ЗАЈЕДНИЧКЕ ОДРЕДБЕ

Члан 36.

(1) Уколико орган вјештачења није увјерен у исправност достављене медицинске документације, може тражити њену провјеру код одговарајуће здравствене установе.

(2) Ради примјене става 1. овог члана, Фонд закључује уговоре са референтним здравственим установама.

(3) Уколико орган вјештачења на основу медицинске документације и прегледа подносиоца захтјева не може дијагностички разјаснити његово здравствено стање и оцијенити радну способност, на приједлог конзилијума из члана 30. ове уредбе може тражити експертизу одговарајуће здравствене установе или мишљење експерта из одговарајуће области.

Члан 37.

(1) Налаз, оцјена и мишљење органа вјештачења доставља се органу рјешавања који је тражио вјештачење, породичном доктору и архиви органа вјештачења.

(2) Достава налаза, оцјене и мишљења који подлијеже ревизији, у смислу става 1. овог члана, врши се након завршене ревизије.

Члан 38.

Ради утврђивања јединствених критеријума за оцјењивање радне способности, органи вјештачења остварују сарадњу са одговарајућим стручним институцијама, здравственим и другим институцијама које учествују у припреми документације за вјештачење.

Члан 39.

Органи вјештачења су обавезни да о евентуално учене неправилностима у раду здравствених установа које учествују у припреми медицинске документације за вјештачење обавијесте министарство надлежно за здравствену заштиту и Комору доктора медицине Републике Српске.

Члан 40.

(1) Органи вјештачења могу вршити вјештачење и за друге органе и организације, на основу уговора Фонда и тих органа и организација.

(2) Вјештачење о медицинским чињеницама од значаја за остваривање права у складу са другим прописима врши се на захтјев трећих лица и на њихов терет, а према одредбама ове уредбе.

(3) Износе накнада за трошкове вјештачења у складу са одредбама ове уредбе утврђује Фонд.

Члан 41.

(1) Након извршеног вјештачења, у смислу члана 40. ст. 1. и 2. ове уредбе, орган вјештачења даје налаз, оцјену и мишљење на Обрасцу НОМ-ТЛ - Налаз, оцјена и мишљење по захтјеву трећих лица (у даљем тексту: Образац НОМ-ТЛ), који обавезно садржи: личне податке о подносиоцу захтјева, стручној спреми; анамнезу; преглед медицинске документације, податке о статусу (физикалном и психичком), дијагнозе; оцјену радне способности са образложењем; датум настанка и узрок инвалидности; постојање тјелесног оштећења; мишљење ревизије.

(2) Образац НОМ-ТЛ налази се у Прилогу 2. ове уредбе.

Члан 42.

(1) Утврђивање инвалидности и других медицинских чињеница од значаја за остваривање права примјеном међународних уговора о социјалном осигурању врши се у складу са одредбама међународних уговора о социјалном осигурању и одредбама ове уредбе.

(2) У погледу накнаде трошкова вјештачења, примјењују се одредбе међународних уговора о социјалном осигурању.

(3) Уколико подносилац захтјева у поступку остваривања права није пријавио податак да има навршеног стажа осигурања у иностранству, а вјештачење је већ извршено, трошкове вјештачења у поступку остваривања права примјеном међународних уговора сноси подносилац захтјева.

VI - ВАНРЕДНА КОНТРОЛА

Члан 43.

Налаз, оцјена и мишљење органа вјештачења у првом или другом степену на основу кога је остварено право на инвалидску или породичну пензију у складу са Законом, по потреби, подлијеже ванредној контроли.

Члан 44.

(1) О потреби ванредне контроле из члана 43. ове уредбе одлучује директор Фонда.

(2) Директор Фонда је обавезан да наложи ванредну контролу по захтјеву органа који је, у складу са законом, надлежан за вршење унутрашњег надзора над радом Фонда.

(3) Директор Фонда може да наложи ванредну контролу када процијени да постоје основане сумње да је у поступку вјештачења било недостатака, неправилности или пропуста који су битно утицали на оцјену радне способности.

Члан 45.

(1) Ванредну контролу врши комисија коју именује директор Фонда.

(2) Састав комисије која врши ванредну контролу одређује директор Фонда међу докторима запосленим у органима вјештачења.

(3) Вјештак који је вршио вјештачење или ревизију налаза, оцјене и мишљења на основу кога је остварено право на пензију, не може бити члан комисије из става 1. овог члана.

(4) Комисија из става 1. овог члана врши ванредну контролу на основу медицинске и друге документације у предмету на основу које је извршено вјештачење, као и на основу медицинске документације настале током лијечења након остваривања права на пензију, увидом у здравствени картон и на основу обавезног непосредног прегледа корисника права.

(5) Након извршене ванредне контроле, комисија из става 1. овог члана даје оцјену и мишљење на Обрасцу ОМ-ВК - Оцјена и мишљење у вршењу ванредне контроле (у даљем тексту: Образац ОМ-ВК), који обавезно садржи: личне податке о кориснику права, о стручној спреми, радном мјесту; резултате вјештачења на основу кога је остварено право; налаз, дијагнозе болести са одговарајућом шифром; резултат вјештачења комисије с образложењем, а код утврђивања инвалидности и датум настанка и узрок инвалидности.

(6) Комисија из става 1. овог члана доставља Образац ОМ-ВК органу рјешавања који је признао право и органу вјештачења.

(7) У вршењу ванредне контроле налаза, оцјене и мишљења органа вјештачења, комисија из става 1. овог члана може дати сагласност или примједбу.

(8) Уколико комисија из става 1. овог члана даје примједбу на налаз, оцјену и мишљење, враћа предмет органу вјештачења на основу чијег налаза, оцјене и мишљења је остварено право, те указује на уочене недостатке у вјештачењу и даје упутство за њихово отклањање.

(9) Вјештак који је дао налаз, оцјену и мишљење на основу кога је остварено право обавезан је да поступа по упутству које је дала комисија из става 1. овог члана.

(10) Образац ОМ-ВК налази се у Прилогу 2. ове уредбе.

VII - ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 46.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-3015/12
27. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Александар Цомбић, с.р.